

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΜΑΙ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Υπεύθυνος εκδόσεως:
Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντίνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

Σάββατο 6 Μαρτίου 2021

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν
πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἐναρκτήρια δοξολογική ἐκφώνηση

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεί
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἅγιος Προοιμιακός

Δεῦτε προσκυνήσωμεν
καὶ προσπέσωμεν
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Ἐλᾶτε νὰ λατρεύσωμε προσπέφτοντας
μπροστά στό Βασιλέα Θεό μας!

Δεϋτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεϋτε προσκυνήσωμεν
καί προσπέσωμεν αὐτῷ,
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Ψαλμός ΡΓ-103

**Δοξολογία πρὸς τὸν Θεό,
τὸν Δημιουργό καί συντηρητὴ
τοῦ κόσμου**

Τό «προοίμιο», ἡ ἀρχή, τοῦ Ἑσπερινοῦ

A

«Ψυχὴ μου εὐλόγα τό Θεό!»

Τό ἔργο τοῦ Θεοῦ

κατὰ τὴν πρώτην μέραν τῆς Δημιουργίας.

Γεν. 1,1-5. (Στίχ. 19-22 Ἀλληγ. Ἑρμ.

Κλίμαξ ΚΣΤ', 6' μέρος 44.)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Κύριε ὁ Θεός μου,

ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ψυχὴ μου, εὐλόγα τό Θεό,

τὸν Κύριο εὐλόγα!

Ὡ, Κύριέ μου καί Θεέ,

πόσο μέγας εἶσαι.

Ἐξομολόγησιν

καί μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω

² ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Μεγαλοπρέπειας στολή

καί δόξα ἔχεις φορέσει,

καθώς ἱμάτιο λαμπρό
τό φῶς ἔχεις φορέσει.

Ἐκτείνων τόν οὐρανόν ὡσεὶ δέρριν·

3 **ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι
τά ὑπερῶα Αὐτοῦ.**

Τόν οὐρανό πάν' ἀπ' τῆ γῆ
σάν κάλυμα ἀπλώνεις.
Στεγάζεις μέ τά ὕδατα
τά θεῖα Σου παλάτια.

**Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν Αὐτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.**

Κάνεις τά σύννεφα ἄρματα
γιά νά μετακινήσαι·
μέ τῶν ἀνέμων τά φτερά
τόν κόσμο τριγυρίζεις.

4 **Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους Αὐτοῦ
πνεύματα
καί τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ
πυρός φλόγα.**

Τοὺς ἀγγελιοφόρους Σου
ἀποστέλλεις σάν ἀνέμους
τοὺς ἱερούς Σου λειτουργοὺς
κάνεις πύρινη φλόγα.

B

«Σέ δοξάζουμε, Κύριε,
γιά τά ἔργα πού ἔκανες
τῆ δεύτερη μέρα τῆς Δημιουργίας»,
τά νερά καί τίς πηγές. Γεν. 1,6-8.

- 5 **Ο** θεμελιῶν τήν γῆν
 ἐπὶ τήν ἀσφάλειαν αὐτῆς,
 οὐ κλιθήσεται εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Σύ ἔστερέωσες τή γῆ
 πάνω στά θέμελά της,
 ἀσάλευτη κι ἀκλόνητη
 νά στέκη στους αἰῶνες.
- 6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον
 τό περιβάλλαιον Αὐτοῦ,
 ἐπὶ τῶν ὕρέων στήσονται ὕδατα.
 Τήν ἄβυσσο τοῦ ὠκεανοῦ
 ἔβαλες ἐνδυμά της
 καί τά πολλά του τά νερά
 σκεπάζαν τά βουνά της.
- 7 Ἀπό ἐπιτιμῆσεώς Σου φεύξονται,
 ἀπό φωνῆς βροντῆς Σου δειλιάσουσιν.
 Μά ἀποσυρθῆκαν βιαστικά
 στήν ἐπιτίμησή Σου,
 γιατί φοβήθηκαν κι αὐτά
 τή βροντερή φωνή Σου.
- 8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη
 καί καταβαίνουσι πεδία
 εἰς τόν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 Καί νά! ἀνεβαίνουν τά βουνά,
 κάθονται οἱ πεδιάδες,
 στόν τόπο π' ὄρισες Ἐσύ
 νά στέκη τό καθένα.
- 9 Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
 οὐδέ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τήν γῆν.

- Ἔβαλες καί τό ὄριο
 πού δέν θά ξεπεράσουν,
 γιά νά μήν ἐπιστρέψουνε
 τή γῆ νά ξαναπνίξουν.
- 10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγάς ἐν φάραγξιν,
 ἀνά μέσον τῶν ὀρέων
 διελεύσονται ὕδατα.
 Σύ στά φαράγγια, Κύριε,
 νερῶν πηγές σκορπιίζεις,
 τούς ποταμούς πού τρέχουνε
 ἀνάμεσα στά ὄρη·
- 11 Ποτιοῦσι πάντα τά θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 Τ' ἀγρίμια νά ποτίζωνται
 στίς ἐρημιές πού ζοῦνε,
 νά δέχωνται τούς ὄναγρους
 τή δίψα τους νά σβήνουν.
- 12 Ἐπ' αὐτά τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει,
 ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
 Κοντά τους τά πετούμενα
 νά χτίζουν τίς φωλιές τους,
 νά κελαηδοῦν χαρούμενα
 ἀνάμεσα στούς βράχους.
- 13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων Αὐτοῦ,
 ἀπό καρποῦ τῶν ἔργων Σου
 χορτασθήσεται ἡ γῆ.
 Ἄπό τά ὑπερῶα Σου

Σύ τά βουνά ποτίζεις.
Μέ τούς καρπούς τῶν ἔργων Σου
χορταίνει ἡ πλάση ὅλη.

Γ

«Δοξολογοῦμε σε, Κύριε,
γιά τίς βροχές, τή βλάστηση,
τά πουλιά καί τά ζῶα
πού ἐδημιούργησες
τήν πέμπτη καί τήν ἕκτη μέρα
τῆς Δημιουργίας».
Γεν. 1,11-13 · 20-25.

- 14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι
καί χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Ἐσύ βλαστάνεις, Κύριε,
χορτάρι γιά τά κτήνη,
φυτά νά διατρέφονται
τά δουλικά τ' ἀνθρώπου·
- 15 Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καί οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου,
κι ἐκεῖνα νά τόν βοηθοῦν
ψωμί ἀπ' τή γῆ νά θγάνη,
τόν οἶνο τό γλυκόπιστο,
πού τήν καρδιά εὐφραίνει·
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ
καί ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
τό λάδι πού τό πρόσωπο
γλυκαίνει τοῦ ἀνθρώπου
καί τό καθημερινό ψωμί
πού τήν καρδιά στηρίζει.

- 16 Χορτασθήσονται τά ξύλα τοῦ πεδίου,
αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτεις·
Ἐσύ χορταίνεις μέ νερό
τά δένδρα στίς πεδιάδες,
τούς κέδρους πού στό Λίβανο
Ἐσύ ἔχεις φυτέψει·
- 17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
γιά νά πηγαίνουν τά πουλιά
νά χτίζουν τίς φωλιές τους,
καί ἡ φωλιά τοῦ ἐρωδιοῦ
ψηλότερη ἀπ' ὅλες.
- 18 Ὅρη τά ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις,
πέτρα καταφυγή τοῖς λαγωῖς.
Ἐκαμες τά ψηλά βουνά
νά ζοῦνε τά ἐλάφια,
καί τούς λαγούς ἐσκόρπισες
νά κρύβωνται στούς βράχους.

Δ

«Δοξολογοῦμε σε, Κύριε,
γιά τό φῶς, τήν ἡμέρα καί τή νύχτα,
ἔργα πού ἔκανες τήν τέταρτη μέρα
τῆς Δημιουργίας».

Γεν. 1,14-19.

- 19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς,
ὁ ἥλιος ἔγνω τήν δύσιν αὐτοῦ.
Γιά νά μετρίεται ὁ καιρός
ἔκαμες τή σελήνη,
Ἐσύ τόν ἥλιο ἐπρόσταξες

- νά τρέχη πρὸς τή δύση.
 20 Ἔθου σκότος καί ἐγένετο νύξ,
 ἐν αὐτῇ διελεύσονται
 πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 Ἀπλώνεις τό σκοτάδι Σύ
 καί ἔρχεται ἡ νύχτα
 καί τότε ζαπολύονται
 τὰ ζωντανά τοῦ δάσους.
- 21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι
 καί ζητῆσαι παρά τῷ Θεῷ
 βρῶσιν αὐτοῖς.
 Βρυχοῦνται λιονταρόπουλα
 ν' ἀρπάξουν τό κυνήγι,
 γιατί κι αὐτά ἀπ' τό Θεό
 δέχονται τήν τροφή τους.
- 22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καί συνήχθησαν
 καί εἰς τάς μάνδρας αὐτῶν
 κοιτασθήσονται.
 Στοῦ ἥλιου τήν ἀνατολή
 ἀποσύρονται τά ζῶα,
 στή μάντρα του νά κοιμηθῇ
 πηγαίνει τό καθένα.
- 23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
 ἐπί τό ἔργον αὐτοῦ
 καί ἐπί τήν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
 Τότε βγαίνει ὁ ἄνθρωπος,
 τό ἔργο του ἀρχίζει,
 νά ἐργαστῇ ὅλημερίς
 ὥσπου νά ῥθῇ τό δεῖλι.

Ε

«Εἶσαι ὁ ἔνδοξος καὶ πάνσοφος Δημιουργός».
 Σέ δοξολογοῦμε σε, Κύριε,
 γιὰ τὸ θαλάσσιο κόσμον
 πού ἐδημιούργησες τὴν πέμπτη μέρα.
 Γεν. 1,20-23.

24 **Ω**ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
 ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς Σου.

Ὡ! Πόσο εἶναι ἔνδοξα
 τὰ ἔργα Σου, Πατέρα!
 Πάντα ὅσα ἐργάστηκες
 τὰ ἴκανες μέ Σοφία·
 ἐγένμισες ὅλη τὴ γῆ
 δημιουργήματά Σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα
 ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
 ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς,
 ζῶα μικρά μετὰ μεγάλων.

Νά κι ἡ μεγάλη θάλασσα!
 Πόσο εὐρύχωρ' εἶναι!
 καὶ μέσα της ἀμέτρητα
 ζῶα μικρά, μεγάλα.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
 δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας
 ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Στὴν ἀνοιχτὴ τῆς ἀγκαλιάς
 καράβια ταξιδεύουν
 κι ὁ δράκοντας πού ἔπλασες
 στά σπλάγχνα τῆς ἐμπαίζει.

ΣΤ

«Εἶσαι ὁ φιλόστοργος συντηρητής
καὶ ἀνακαινιστὴς τῆς ζωῆς
καὶ τοῦ κόσμου».

- 27 **Π**άντα πρὸς Σέ προσδοκῶσι
δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.
- 28 **Δ**όντος Σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ὅλα Ἐσένα προσδοκοῦν,
Ἐσύ νά τά φροντίσης,
τὴν ὥρα τὴν κατάλληλη
νά δώσης τὴν τροφή τους.
Νά τὴν συλλέξουν τρέχουνε
μόλις τοὺς τὴν προσφέρης.
Ἄνοιξαντός Σου τὴν χεῖρα
τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.
- 29 **ἄ**ποστρέψαντος δέ Σου τό πρόσωπον
ταραχθήσονται.
Ὅταν ἀνοίγης, Δυνατέ,
τό στοργικό Σου χέρι,
τά πλάσματά Σου, Κύριε,
χορταίνουν καλωσύνη.
Ταράζονται ὅταν ἀλλοῦ
στρέφεις τό πρόσωπό Σου.
Ἄντανελεῖς τό πνεῦμα αὐτῶν
καὶ ἐκλείψουσι
καὶ εἰς τόν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Χάνονται ὅταν ἀπ' αὐτά
τό πνεῦμα Σου ἀποσύρης,
καὶ ἐπιστρέφουνε στή γῆ,

στό χῶμα πού ἀνήκουν.

30 Ἐξαποστελεῖς τό πνεῦμα Σου
καί κτισθήσονται
καί ἀνακαινιεῖς τό πρόσωπον τῆς γῆς.

Ὅταν τό Ἅγιο Πνεῦμα Σου
ἀποστείλῃς, θά κτισθοῦνε
ὅλο τό πρόσωπο τῆς γῆς
θά τό ἀνακαινίσῃς.

Z

Δοξολογικός Ἐπιλογος.

*«Θέλω, Θεέ μου, νά σοῦ προσφέρεται αἰώνια
ἡ δοξολογία καί ἡ εὐχαριστία
ἀπό τά ἔργα σου
καί ἀπό μᾶς τούς ἀνθρώπους».*

31 **Ἦ**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τούς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος
ἐπί τοῖς ἔργοις Αὐτοῦ.

Ἄς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ
νά στέκη στούς αἰῶνες
νά εὐφραίνουνε τόν Κύριο
τά ἔργα τῶν χειρῶν Του

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπί τήν γῆν
καί ποιῶν αὐτήν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων
καί καπνίζονται.

πού ἐπιβλέπει πρὸς τή γῆ
καί κάνει τήν νά τρέμη
ὡς πλησιάζῃ τά βουνά,
σύννεφα τά σκεπάζουν.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·

Θά τραγουδῶ στόν Κύριο
σέ ὅλη τή ζωή μου
θά ὑμνολογῶ τόν Πλάστη μου,
ὅσο καιρό ὑπάρχω.

34 Ἦδυνθείη Αὐτῷ ἡ διαλογία μου,
ἐγώ δέ εὐφρανθήσομαι ἐπί τῷ Κυρίῳ.

ᾠ! καί νά Τόν εὐφραίνανε
οἱ διαλογισμοί μου
μά ἐγώ πάντα στόν Κύριο
θά βρίσκω τή χαρά μου!

35 Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοί ἀπό τῆς γῆς
καί ἄνομοι ὥστε μή ὑπάρχειν αὐτούς.

Μακάρι νά ἐκλείπανε
οἱ ἀμαρτωλοί ἀπ' τόν κόσμο
καί νά ἀφανιζόντανε
οἱ παράνομοι τελείως.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τό Κύριον.

Φτωχή, ψυχή μου, πάντοτε
τόν Κύριο εὐλόγα.

Καί πάλιν:

Ο ἥλιος ἔγνω τήν δύσιν αὐτοῦ.

20 ἔθου σκότος καί ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τά ἔργα Σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφία ἐποίησας!

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ
καί Ἁγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν καί αἰεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούϊα! Ἄλληλούϊα! Ἄλληλούϊα!
Δόξα σοι, ὁ Θεός! (γ).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰρηνικά

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης
καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ υἰγείας καί εἰρήνης
τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας
τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν
καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου
καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας
καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...),

τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου,
 τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
 παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦς ἡμῶν Ἔθνους,
 πάσης Ἀρχῆς καί ἐξουσίας ἐν αὐτῷ,
 τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα
 φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς πόλεως ταύτης,
 πάσης πόλεως καί χώρας
 καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ εὐκρασίας ἀέρων,
 εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς
 καί καιρῶν εἰρηνικῶν,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
 νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων
 καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς

ἀπό πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
Μετά πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχή Α' τοῦ Λυχνικοῦ

Ἀνάπλαση τοῦ ψαλμοῦ 85

Εὐφρανε τίς καρδιές μας Κύριε
μὲ ἓνα σημάδι τῆς παρουσίας σου.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον,
μακρόθυμε καὶ πολυέλεε,
ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν
καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεως ἡμῶν.

Εὐσπλαγχνε καὶ Ἐλεήμονα Κύριε,
Μακρόθυμε καὶ Πολυέλεε,
δέξου τὴν προσευχή μας!

Πρόσεξε τῆς δεήσεώς μας τὴ φωνή!
Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου,
τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Δεῖξε μας μ' ἓνα σημάδι
τὴν καλωσύνη Σου,
ὁδήγησέ μας στό δικό Σου δρόμο,
νά πορευώμαστε μέσα στήν Ἀλήθεια
Σου!

εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν
εἰς τό φοβεῖσθαι τό ὄνομά σου τό ἅγιον·
διότι μέγας εἶ σύ καί ποιῶν θαυμάσια!

Εὐφρανε τίς καρδιές μας
μέ τό φόβο τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός Σου
γιατί εἶσαι μέγας
καί κάνεις ἔργα θαυμαστά!

Σύ εἶ Θεός ὁ μόνος
καί οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς,
Κύριε,
δυνατός ἐν ἐλέει καί ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ,
εἰς τό βοηθεῖν καί παρακαλεῖν
καί σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας
εἰς τό ὄνομά σου τό ἅγιον.

Σύ εἶσαι ὁ Μόνος Θεός!
Καί δέν «ὑπάρχει κανένας ἄλλος Θεός
ὁμοίος μέ Σένα,

νά συνδυάζη τή δύναμη
 μέ τήν εὐσπλαγχνία
 καί τήν καλωσύνη μέ τήν ἰσχύ,
 στό νά βοηθᾶς καί νά παρηγορῆς
 καί νά σώζης
 ὅλους ὅσους ἐλπίζουνε
 στό Ἅγιο Ὄνομά Σου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,
 τιμή καί προσκύνησις
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
 νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Γι' αὐτό Σοῦ πρέπει κάθε δόξα,
 κάθε τιμή, κάθε προσκύνηση,
 Πατέρα, Υἱέ καί Ἅγιο Πνεῦμα,
 τώρα καί πάντοτε
 καί στοὺς ἀτέλειωτους αἰῶνες.

Ἄμήν.

ΚΕΚΡΑΓΑΡΙΑ

«Κύριε Ἐκέκραξα»

Οἱ ψαλμοὶ τοῦ Λυχνικοῦ

Ψαλμοὶ ρμ' 140, ρμα' 141, ρκδ' 129

καί ρις' 116

Ψάλλονται στὸν ἤχο τῆς Ἑβδομάδος

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ' 140

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς Σέ,

εισάκουσόν μου!
 Εισάκουσόν μου, Κύριε!
 Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 εισάκουσόν μου!
 Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου
 ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς Σέ!
 Εισάκουσόν μου, Κύριε!
 Σέ Σένα κράζω Κύριε,
 Θεέ εισάκουσέ μου,
 πρόσεξε σέ παρακαλῶ
 Κύριε, τίς κραυγές μου.
 Εισάκουσόν μου, Κύριε.

*****

Ἡ προσφορά
τοῦ ἑσπερινοῦ θυμιάματος

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸ θυμιάμα

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν
 πάντοτε· νῦν καὶ ἀεί
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Θυμιάμα Σοι προσφέρομεν,
 Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
 εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς!
 Ὁ προσδεξάμενος
 εἰς τὸ ὑπερουράνιον Σου
 Θουσιαστήριον,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν
 τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος.

*****

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου!

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου
θυσία ἐσπερινή.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε!

Ἡ προσευχή μου ἄς ἀνεβῆ
θυμίαμα μπροστά σου.

καί τῶν χειρῶν μου ἡ ἔπαρση
ἐσπερινή θυσία.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

3 **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου
καί θύραν περιοχῆς περί τά χεῖλη μου.

Βάλε μου, Κύριε, φρουρά
τό στόμα νά προσέχει,
φράχτη καί πόρτα στήν αὐλή
μπροστά ἀπό τά χεῖλη.

4 **Μ**ή ἐκκλίνης τήν καρδίαν μου
εἰς λόγους πονηρίας
τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν
ἀμαρτίαις.

Καί φύλαξέ μου τήν καρδιά
‘πό λόγια πονηρίας,
νά μή στηρίζεται ποτέ
σ’ ἀμαρτωλές προφάσεις.

Σύν ἀνθρώποις
ἐργαζομένοις τήν ἀνομίαν

καί οὐ μή συνδύασω
μετά τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Μέ ἀνθρώπους πού ἐργάζονται
πάντα τήν ἀνομία
νά μή συναναστρέφομαι
ὅσο ψηλά κι ἄν στέκουν.

- 5 **Π**αιδεύσει με δίκαιος
ἐν ἐλέει καί ἐλέγξει με,
ἔλαιον δέ ἁμαρτωλοῦ
μή λιπανάτω τήν κεφαλήν μου.

Δέχομαι ἀπ' τόν εὐσεβῆ
ἐλεγχο καί παιδεία·
μά ἄρωμα ἁμαρτωλοῦ
στήν κεφαλή δέ βάζω,

Ἔτι καί ἡ προσευχή μου
ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

- 6 **Κ**ατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταί αὐτῶν.

παρ' ὄλο πού προσεύχομαι
γιά τό καλό τους πάντα.
Κύματα θά τούς καταπιούν
μαζί τους καί τούς βράχους
πού πάνω τους στηρίζονταν
καί κρίναν τούς ἀνθρώπους.

Ἀκούσονται τά ῥήματά μου
ὅτι ἠδύνθησαν.

- 7 **Ἦ**σει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπί τῆς γῆς,
διεσκορπίσθη τά ὀστᾶ αὐτῶν

παρά τόν Ἄδην.

Ἄν ἄκουγαν τά λόγια μου,
θά ἦταν κερδισμένοι.
Μά ὅπως διαλύονται
οἱ βῶλοι τῶν χωμάτων,
ἔτσι θά διασκορπιστοῦν
στόν Ἄδη τά ὀστᾶ τους.

- 8 **Ο**τι πρὸς σέ, Κύριε
Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου·
ἐπί σοί ἤλπισα,
μή ἀντανέλης τήν ψυχήν μου.
Ἐγώ σέ Σένα, Κύριε,
τούς ὀφθαλμούς μου στρέφω.
Ἐσύ ἴσαι ἡ ἐλπίδα μου,
μήν πάρης τή ζωή μου.

- 9 **Φ**ύλαξόν με ἀπό παγίδος,
ἧς συνεστήσαντό μοι,
καί ἀπό σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τήν ἀνομίαν.
Ἄπ' τήν παγίδα, Κύριε,
πού μοῦ ἔχουνε στημένη
φύλαξέ με νά μήν πιαστῶ,
στά χέρια τους μήν πέσω.
Ρῦσαι με ἀπ'τά σκάνδαλα
ἐσύ τῶν παρανόμων,

- 10 **Π**εσοῦνται ἐν ἀμφίβληστρῳ
αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί·
κατά μόνας εἰμί ἐγώ, ἕως ἄν παρέλθω.

κι ἄς πέσουν οἱ ἁμαρτωλοί
 στά δίχτυα πού ἀπλώνουν.
 Καί ἄς ξεφύγω μοναχός
 μέσ' ἀπό τίς παγίδες.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ΄ 141

- 2 **Φ**ωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
 φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
 Φωνάζω πρὸς τόν Κύριο,
 κράζω πρὸς τό Θεό μου,
 φωνάζω πολύ δυνατά,
 λέω τή δέησή μου.
- 3 **Ε**κχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τήν δέησίν μου,
 τήν θλίψίν μου
 ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
 Ἀφήνω καί ξεχύνεται
 μπροστά του ἡ προσευχή μου
 τόν πόνο καί τή θλίψη μου
 Τοῦ ἐξομολογοῦμαι.
- 4 **Ε**ν τῷ ἐκλείπειν
 ἐξ ἐμοῦ τό πνεῦμά μου
 καί σύ ἔγνωσ τάς τρίβους μου.
 Τό πνεῦμα μου ὅταν χάνεται,
 μέ βλέπεις πού βαδίζω.
- Ε**ν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην,
 ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 Στό δρόμο πού πορεύομαι
 μοῦ στήσανε παγίδες.
- 5 **Κ**ατενόουν εἰς τά δεξιά

καί ἐπέβλεπον,
καί οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Τό νοιώθω, στρέφω δεξιά
βοήθεια νά ζητήσω,
ὅμως κανέναν δέ θωρῶ
νά μέ ἀναγνωρίζη.

Ἀπόλετο φυγή ἀπ' ἐμοῦ
καί οὐκ ἔστιν

ὁ ἐκζητῶν τήν ψυχὴν μου.

Χάθηκε κάθε ἔξοδος
πού νά μπορῶ νά φύγω·
κανείς δέν ἐνδιαφέρεται
νά σώση τή ζωή μου.

6 **Ἐ**κέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα,
Σύ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Κι ἐγώ σέ Σένα, φώναξα,
ἡ ἐλπίδα μου Σύ εἶσαι.
Ἐσύ 'σαι ἡ μερίδα μου
στῶν ζωντανῶν τῆ χώρα

7 **Π**ρόσχες πρὸς τήν δέησίν μου,
ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Πρόσεξε, σέ παρακαλῶ,
Θεέ, τῆ δέησή μου,
τελείως ἐξαντλήθηκα
χάθηκε' ἡ δύναμή μου.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπέρ ἐμέ.

Ἄπ' τούς διώκτες μου Ἐσύ
 τρέξε νά μέ γλιτώσης,
 γιὰτ' εἶναι ἰσχυρότεροι,
 πῖό δυνατοί ἀπό μένα.

8 **Ε**ξάγαγε ἐκ φυλακῆς τήν ψυχὴν μου
 τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἄπό τῆ φυλακῆ αὐτῆ
 πού 'μαι φυλακισμένος
 λευτέρωσέ με νά ὑμνῶ
 τό μέγα ὄνομά σου.

Εμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
 ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Οἱ δίκαιοι προσμένουνε,
 Θεέ, μαζί μέ μένα,
 νά δοῦν τήν ἀνταπόδοση,
 νά Σέ δοξολογήσουν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129)

1 **Ε**κ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε·

2 **Κ**ύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου·

Ἄπό τά βάθη τῆς καρδιάς
 κράζω σέ Σέ Θεέ μου.

Δέσποτα, Κύριέ μου, Σύ
 ἄκουσε τή φωνή μου.

Γενηθῆτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εἰς τήν φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

Ἄς γίνῃ νά προσέξουνε

τά ὦτα Σου τά θεῖα

τήν ταπεινή κι ἀδύνατη

φωνή τῆς προσευχῆς μου.

Ἀπό τοῦ ἐπομένου στίχου

εἰσάγονται τά στιχηρά ὅταν εἶναι ἕξι:

Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
Ὅτι παρά σοί ὁ ἰλασμός ἐστίν.

ΣΤΙΧΗΡΑ

Ἀπό τήν Παρακλητική, Παρασκευή ἐσπέρας
τρία μαρτυρικά τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς ἐβδομάδος:

Ἦχος πλ. α΄.

1.

Αὐτόμελον

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως
περιβαλλόμενοι,
καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ,
ἑαυτοὺς διαναστήσαντες,
πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως
ἀπηυτομόλησαν,
καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος
κατήργησαν,
οἱ Ἅγιοί σου Κύριε.
Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
ὡς παντοδύναμος Θεός,
τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

2.

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός Σου

ὑπέμεινά σε, Κύριε,
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τόν λόγον σου·
 ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τόν Κύριον.

Αὐτόμελον

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν,
 ἅγιοι Μάρτυρες,
 ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν·
 ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις,
 πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

3

Ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός·
 ἀπό φυλακῆς πρωΐας
 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον.

Αὐτόμελον

Ἀκορέστω διαδέσει ψυχῆς,
 Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι,
 ἅγιοι Μάρτυρες,
 οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων
 ὑπομείναντες,
 τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε,
 ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον
 τὴν πίστιν φυλάξαντες,
 εἰς οὐρανοὺς μετέστητε·
 ὅθεν καὶ παρρησίας,
 τυχόντες πρὸς αὐτόν,
 αἰτήσασθε δωρηθῆναι,
 ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καί τῶν κεκοιμημένων τά παρόντα
 (Τά ἴδια ψάλλονται καί στό Ψυχασάββατο τῆς
 Πεντηκοστῆς. Μόνο πού ἐκεῖ ὁ ἦχος τῆς
 ἐβδομάδος εἶναι σταθερός πάντοτε ὁ πλ. β΄.)

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

4.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος,
 καί πολλή παρ' Αὐτῷ λύτρωσις,
 καί Αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραήλ
 ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν Αὐτοῦ.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν
 ἀπάντων κατ' ὄνομα
 μετά πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς
 μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί
 τόν Σωτῆρα καί Κύριον
 ἀνυμνήσωμεν αἰτοῦντες ἐκτενωῶς
 τούτους ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως
 ἀπολογία ἀγαθήν
 δοῦναι Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν
 τῷ πᾶσαν κρίνοντι τήν γῆν
 τῆς δεξιᾶς Αὐτοῦ
 παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ
 ἐν μερίδι δικαίων
 καί ἐν ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ
 καί ἀξίους γενέσθαι
 τῆς οὐρανίου βασιλείας Αὐτοῦ.

5.

Αἰνεῖτε τόν Κύριον, πάντα τά ἔθνη,

ἐπαινέσατε Αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ο τῷ οικείῳ αἵματι, Σωτήρ,
 βροτούς ἐκπριάμενος
 καὶ θανάτῳ Σου θανάτου τοῦ πικροῦ
 ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς
 καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον
 παρασχὼν τῇ ἀναστάσει Σου ἡμῖν
 πάντας ἀνάπαυσον, Κύριε,
 τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς,
 ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν,
 ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῆ,
 ἐν παντί τόπῳ, βασιλεῖς τε ἱερεῖς,
 ἀρχιερεῖς, μοναστάς καὶ μιγάδας
 ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ
 καὶ ἀξίωσον αὐτούς
 τῆς οὐρανοῦ βασιλείας Σου.

6.

Οτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος Αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

«Βασιλεύει ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει

Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν.»

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει Σου, Χριστέ,
 οὐκέτι ὁ θάνατος
 κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς·
 διό αἰτοῦμεν ἐκτενῶς,
 τοὺς Σοὺς δούλους ἀνάπαυσον

ἐν αὐλαῖς Σου καὶ ἐν κόλποις Ἰβραάμ
 τοὺς ἐξ Ἰδάμ μέχρι σήμερον
 λατρεύσαντάς Σοι καθαρῶς
 πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν,
 φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς,
 ἅπαντα ἄνθρωπον
 τά τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς
 καὶ πρὸς Σέ μεταστάντα
 πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ὁ Θεός,
 καὶ ἀξιώσον τούτους
 τῆς οὐρανίου βασιλείας Σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

«Τό περί ἡμᾶς μυστήριον»

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι
 ὅταν ἐννοήσω τόν θάνατον
 καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην
 τήν κατ' εἰκόνα Θεοῦ
 πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα,
 ἄμορφον, ἄδοξον,
 μή ἔχουσαν εἶδος.
 ὦ τοῦ θαύματος!
Τί τό περί ἡμᾶς
τοῦτο γέγονε μυστήριον;
 Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ;
 Πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ;
 ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται
 τοῦ παρέχοντος
 τοῖς μεταστάσι τήν ἀνάπαυσιν.

Καί νῦν.

Τό α΄ Θεοτοκίό τοῦ ἡγου τῆς ἐβδομάδος
ἀπό τήν Ὀκτώηχο.

(Στό Ψυχασάββατο τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι τοῦ
πλ. β': «Τίς μή μακαρίσει σε»)

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ
τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης,
εἰκῶν διεγράφη ποτέ.
Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος,
ἐνθάδε Γαβριήλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος·
τότε τόν βυθόν ἐπέξευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ
νῦν δέ τόν Χριστόν ἐγέννησεν
ἀσπόρως ἡ Παρθένος·
ἡ θάλασσα
μετά τήν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ
ἔμεινεν ἄβατος·
ἡ ἄμεμπτος,
μετά τήν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ,
ἔμεινεν ἄφθορος.
Ὁ ὢν καί προών
καί φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄνευ Εἰσόδου:

Φῶς ἱλαρόν

«Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία»

Φῶς ἱλαρόν
ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,

Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἡμερο Φῶς, Ἰησοῦ Χριστέ,
τῆς ἁγιασμένης δόξας
τοῦ ἀθανάτου, τοῦ μάκαρος,
τοῦ Ἁγίου Πατέρα,

Ελθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.

Κοντά Σου συναχτήκαμε
τοῦ δειλινοῦ τὴν ὥρα!
Μέσα στό φῶς τοῦ δειλινοῦ
ὑμνοῦμε τὴν Τριάδα
Πατέρα, Υἱόν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τόν Ἕνα Θεόν!

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱέ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς
διό ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Ἄξιζει Σου, Υἱέ Θεοῦ,
νά Σέ ὑμνοῦμε πάντα,
μ' ἄγνές καὶ καθαρές φωνές,
γιατί ζωὴ χαρίζεις,
Υἱέ Θεοῦ Μονογενῆ,
κι ὁ κόσμος Σέ δοξάζει!

Ἐντὶ τοῦ Προκειμένου ψάλλομεν:

«Ἀλληλουῖα». Ἦχος πλ. δ'

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.
 Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Καὶ τό μνημόσυνον αὐτῶν
 εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

«ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ ΚΥΡΙΕ»

Τό «Καταξίωσον Κύριε» εἶναι μιά μικρή
 εὐχή πρὸς τὴν Ἁγία Τριάδα πού συνδυά-
 ζει δοξολογία καὶ παράκληση.

Τό αἴτημα τοῦ ἐλέους πού ζητοῦμε ἀπὸ
 τό Θεό κλιμακώνεται σέ τρία αἰτήματα:

α) Τό πρῶτο εἶναι νά μᾶς διδάξῃ.

β) Τό δεύτερο νά μᾶς συνετίσῃ.

γ) Καὶ τό τρίτο νά μᾶς λούσῃ στό φῶς
 Του.

Ὁ ἕνας Θεός καὶ Κύριος εἶναι τρία Πρό-
 σωπα Μίας, Τριαδικῆς καὶ Ἐνιαίας Θεό-
 τητος: α) μέτό «Κύριε» προσφωνεῖται ὁ
 Πατήρ· β) «Δέσποτα» ὁ Υἱός· καὶ γ) μέ
 τό «Ἄγιε» ὁ Παράκλητος, τό Ἅγιο
 Πνεῦμα. Αὐτοῦ τοῦ Ἐνός καὶ Μόνου Θε-
 οῦ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ζητοῦμε τό ἔλεος
 καὶ Αὐτόν δοξάζουμε.

Φύλαξε μας, Κύριε, νά μὴν ἀμαρτήσωμε
 αὐτό τό βράδυ.

Καταξίωσον, Κύριε,
 ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Ἐνίσχυσέ μας, Κύριε,
νά φυλαχτοῦμε καί τό βράδυ αὐτό,
ἀπό κάθε ἁμαρτία.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν,
καί αἰνετόν καί δεδοξασμένον
τό ὄνομά σου εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

Σέ εὐλογοῦμε, Κύριε,
Θεέ τῶν Πατέρων μας!
καί ὑμνοῦμε καί δοξάζομε
τό ὄνομά Σου
σέ ὅλους τούς αἰῶνες. Ἀληθινά.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπί Σέ.

Ἄς ἐλθῆ, Κύριε,
τό ἔλεός Σου πάνω μας,
ὅπως ἐλπίζομε σέ Σένα!

Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Σέ εὐλογοῦμε, Κύριε, Θεέ Πατέρα,
δίδαξέ μας τίς ἀπαιτήσεις Σου!

Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα,
συνέτισόν με τά δικαιώματά σου.

Σέ εὐλογοῦμε, Δέσποτα,
Υἱέ καί Λόγε Θεοῦ
συνέτισέ μας μέ τίς ἀπαιτήσεις Σου!

Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε,
φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Σέ εὐλογοῦμε, Ἄγιε,
 Παράκλητε Ἀγαθέ,
 φώτισε τή ζωή μας
 μέ τίς ἀπαιτήσεις Σου!
**Κύριε, τό ἔλεός σου εἰς τόν αἰῶνα,
 τά ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδης.**
 Κύριε, ἡ ἀγάπη Σου εἶναι αἰώνια!
 Σὺ πού μέ τά χέρια Σου μᾶ ἔπλασες!
 Μή μᾶς παραβλέψης,
 τά ἔργα τῶν χειρῶν Σου!
**Σοί πρέπει αἶνος, Σοί πρέπει ὕμνος,
 Σοί δόξα πρέπει,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεὶ
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**
 Σέ Σένα πρόπουν ἔπαινοι,
 Σέ Σένα πρόπουν ὕμνοι!
 Σέ Σένα πρόπουν δόξες,
 τόν Πατέρα, τόν Υἱό
 καί τό Ἅγιο Πνεῦμα,
 τώρα καί πάντοτε,
 καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων!

Πληρωτικά

Τά βασικά αἰτήματα τῆς προσευχῆς
 τῆς Ἐκκλησίας.
 Νά τί θέλωμε, Κύριε καί Σοῦ ζητοῦμε.

Ὅλοι οἱ πιστοὶ ἀποκρίνονται ὁμοφωνα
 στὶς αἰτήσεις τοῦ Λειτουργοῦ,
 «ὕποψάλλοντας» εὐλαβικά, μέ κατάνυξη,
 προσέχοντας νά εἶναι συντονισμένοι
 μέ τόν ἄρχοντα τοῦ χοροῦ.

Πληρώσωμεν

τήν ἐσπερινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
 τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τήν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
 εἰρηνικήν καί ἀναμάρτητον,
 παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν,
 φύλακα τῶν ψυχῶν
 καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
 παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καί ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
 καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν
 παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τά καλά καί συμφέροντα
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

καί εἰρήνην τῷ κόσμῳ
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καί μετανοία ἐκτελέσαι
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τά τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά
καί καλήν ἀπολογία
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος
τοῦ Χριστοῦ
αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας,

Μετά πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καί ἀλλήλους
καί πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχή Ζ' τοῦ Λυχνικοῦ

Ὁ Θεός ὁ μέγας καί ὑψιστος,

ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν,
φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον·

Μεγάλε καί ὕψιστε, Θεέ,
Μόνε ἀθάνατε πού κατοικεῖς
μέσα στό ἀπρόσιτο φῶς!

ὁ πᾶσαν τήν κτίσιν
ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας
ὁ διαχωρίσας ἀνά μέσον τοῦ φωτός
καί ἀνά μέσον τοῦ σκότους·
καί τόν μέν ἥλιον θέμενος
εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας,
σελήνην δέ καί ἀστέρας
εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός·

Ἐσύ, μέ τή Σοφία Σου
ἐδημιούργησες ὀλόκληρη τή κτίση,
ἐχώρισες τό φῶς ἀπ' τό σκοτάδι
κι ἔταξες τόν ἥλιο
νά ἐξουσιάζῃ τήν ἡμέρα
καί τό φεγγάρι μέ τ' ἄστρα
νά ἐξουσιάζουν τή νύχτα!

Ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τούς ἀμαρτωλούς
καί ἐπί τῆς παρούσης ὥρας
προφθᾶσαι τό πρόσωπόν Σου
ἐν ἐξομολογήσει
καί τήν ἑσπερινήν Σοι δοξολογίαν
προσαγαγεῖν.

Ἐσύ ἀξιώσες κι ἐμᾶς τούς ἀμαρτωλούς
αὕτη τήν ὥρα,
νά βρεθοῦμε μπροστά Σου, προσευχόμενοι

καί νά Σοῦ προσφέρωμε
 τήν ἐσπερινή μας δοξολογία!
Αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε,
 κατεύθυνον τήν προσευχήν ἡμῶν
 ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου
 καί πρόσδεξαι αὐτήν εἰς ὄσμην εὐωδίας.
 Ἐσύ, Φιλάνθρωπε Κύριε,
 κατεύθυνε τήν προσευχή μας
 νά ἀνεβῆ σάν θυμίαμα ἐνώπιόν Σου
 καί δέξου την σάν εὐχάριστη εὐωδιά.
Παράσχου δέ ἡμῖν τήν παροῦσαν ἐσπέραν
καί τήν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικήν!
 Καί χάρισέ μας τήν ἀποψινή βραδυά
 καί τή νύχτα πού ἔρχεται εἰρηνική!
Ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός!
 ὄπλισέ μας μέ τά ὄπλα τοῦ Φωτός,
 τῆς δικῆς Σου πανίσχυρης δυνάμεως!
Ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό φόβου νυκτερινοῦ
καί ἀπό παντός πράγματος
ἐν σκότει διαπορευομένου·
 Ἀπάλλαξέ μας ἀπό νυκτερινό φόβο
 καί ἀπό κάθε πράγμα,
 πού τή νύχτα στό σκοτάδι περπατεῖ!
καί δός ἡμῖν τόν ὕπνον,
ὄν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν
ἐδωρήσω,
πάσης διαβολικῆς φαντασίας
ἀπηλλαγμένον.
 Καί δόσε μας τόν ὕπνο,

πού μᾶς χάρισε, γιά τήν ἀνάπαυση
 τῆς σωματικῆς μας ἀδυναμίας,
 ἀπαλλαγμένο ἀπό κάθε σατανική
 φαντασία.

**Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
 τῶν ἀγαθῶν χορηγέ,
 ἵνα καί ἐπί ταῖς κοίταις ἡμῶν
 κατανυγόμενοι,
 μνημονεύωμεν ἐν νυκτί
 τοῦ ὀνόματός σου**

Ναί Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
 πού χορηγεῖς τά ἀγαθά,
 χάρισε μας αὐτά πού Σοῦ ζητοῦμε,
 ὥστε καί τήν ὥρα πού ἀναπαυόμαστε
 στά κρεβάτια μας,
 νά μνημονεύωμε μέ κατάνυξη
 τό Ὄνομά Σου

**καί τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν ἐντολῶν
 καταυγαζόμενοι,
 ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν
 πρὸς δοξολογίαν
 τῆς Σῆς ἀγαθότητος,
 καί φωτιζόμενοι
 ἀπό τῆ μελέτῃ τῶν ἐντολῶν Σου
 νά σηκωθοῦμε μέ προθυμία
 καί ψυχική ἀγαλλίαση
 γιά νά δοξολογήσωμε
 τήν ἀγαθότητά Σου
 δεήσεις καί ἰκεσίας**

τῇ Σῇ εὐσπλαγχνία προσάγοντες
 ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων
 καὶ παντός τοῦ λαοῦ Σου.

προσφέροντας στήν εὐσπλαγχνία Σου
 προσευχές καὶ παρακλήσεις
 γιὰ τὰ δικά μας ἁμαρτήματα,
 καὶ γιὰ ὅλο τό Λαό Σου!

Ὅν, ταῖς πρεσβείαις
 τῆς ἁγίας Θεοτόκου,
 ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Αὐτό τό Λαό Σου, Κύριε,
 μέ τίς πρεσβείες τῆς Ἁγίας Θεοτόκου,
 ἐπισκέψου τον μέ εὐσπλαγχνία
 καὶ ἀγάπη!

Ὅτι ἀγαθός
 καὶ φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις
 καὶ Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Γιατί εἶσαι Θεός ἀγαθός
 καὶ φιλάνθρωπος
 καὶ μεῖς σέ Σένα ἀναπέμπομε τή δόξα,
 τόν Πατέρα, τόν Υἱό
 καὶ τό Πνεῦμα τό ἅγιο
 τώρα καὶ πάντοτε
 καὶ στοὺς ἀέλειωτους αἰῶνες

Ἀμήν.

Κεφαλοκλισία

Ειρήνη πᾶσι.

Καί τῷ πνεύματί Σου.

Τάς κεφαλάς ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σέ Σένα Κύριε!
ἐναποδέτομε τοὺς ἑαυτοὺς μας,
Διαφύλαξέ μας.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς
ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου.

Κύριε Θεέ μας!

Ἐσύ πού ἔκλινες τοὺς οὐρανοὺς
καὶ κατέβηκες,

γιά νά σώσης τό γένος τῶν ἀνθρώπων,
Κοίταξε ἀπό ψηλά, τοὺς δούλους Σου
καὶ τὴν κληρονομιά Σου!

Σοί γάρ τῷ φοβερῷ
καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ
οἱ σοί δοῦλοι υπέκλιναν τάς κεφαλάς,
τοὺς δέ αὐτῶν υπέταξαν αὐχένας,
οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν,
ἀλλά τό σόν περιμένοντες ἔλεος
καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν·

Σέ Σένα,
 τό φοβερό καί φιλάνθρωπο Κριτή
 οἱ δοῦλοι Σου ἔκλιναν τίς κεφαλές
 καί ὑπόταξαν τούς αὐχένες,
 γιατί δέν περιμένουν
 ἀπό ἀνθρώπους βοήθεια,
 ἀλλά τό δικό Σου περιμένουν ἔλεος
 καί τή δική Σου λαχταροῦν σωτηρία!
 Οὓς διαφύλαξον ἐν παντί καιρῶ
 καί κατὰ τήν παροῦσαν ἐσπέραν
 καί τήν προσιούσαν νύκτα
 ἀπό παντός ἐχθροῦ,
 ἀπό πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας
 διαβολικῆς
 καί διαλογισμῶν ματαίων
 καί ἐνθυμήσεων πονηρῶν.
 Διαφύλαξέ τους, Κύριε,
 σέ κάθε περίστασι!
 καί τήν ἀποψινή βραδυά
 καί τή νύχτα πού πλησιάζει!
 ἀπό κάθε ἐχθρό!
 ἀπό κάθε ἐχθρική ἐνέργεια
 τοῦ Σατανᾶ,
 καί ἀπό ἀπό μάταιους λογισμούς
 καί πονηρές σκέψεις!
Εἶη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου
 εὐλογημένον καί δεδοξασμένον,
 τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ

*καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καί αἰεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

*Εὐλογημένη καὶ δοξασμένη
νά εἶναι ἡ παντοδύναμη Βασιλεία Σου
Πατέρα, Υἱέ καὶ Ἅγιο Πνεῦμα
τώρα καὶ πάντοτε
καί στοὺς ἀτέλειωτους αἰῶνες.*

Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τοῦ τυχόντος ἤχου ἀπὸ τὴν Παρακλητική:
ἐν Μαρτυρικόν καὶ δύο νεκρώσιμα.
Βλ. Δίπτυχα 2007, ὑποσημείωση 39.

Ἦχος πλ. α΄.

Μαρτυρικόν

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων
καταφρονήσαντες,
καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως
κατατολμήσαντες,
τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστογήσατε,
ἀλλ' οὐρανῶν Βασιλείας
κληρονόμοι γεγονάτε,
πανεύφημοι Μάρτυρες,
ἔχοντες παρρησίαν
πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν
τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμα

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω
καὶ προσελάβου Κύριε.

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος:
Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ σποδός,
καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι,
καὶ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα,
καὶ εἶπα·

Ἄρα τίς ἐστι; Βασιλεύς, ἢ στρατιώτης,
ἢ πλούσιος, ἢ πέννης,
ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός;
Ἄλλὰ ἀνάπαυσον, Κύριε,
μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου,
ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Σὺ ἐπλασάς με, Κύριε,
καὶ ἔδηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου,
καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας·
εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ.
Ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν σου,
συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου,
καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ προέλευση – κατασκευή τοῦ ἀνθρώπου.

(Γεν. 1,26 – 3,24). «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον»

Αρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις

τό πλαστουργόν Σου γέγονε πρόσταγμα·
 βουληθεῖς γάρ ἐξ ἀοράτου τε
 καί ὀρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως
 γῆθεν μου τό σῶμα διέπλασας·
 δέδωκας δέ μοι ψυχήν
 τῆ θεία Σου καί ζωοποιῶ ἐμπνεύσει.
 Διό, Σωτήρ, τούς δούλους Σου
 ἐν χώρα ζώντων
 ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε,
 Χριστέ, καί τῶν Μαρτύρων Σου,
 Ἀποστόλων, Προφητῶν,
 Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καί Δικαίων
 καί πάντων τῶν Ἁγίων
 τούς κοιμηθέντας δούλους Σου
 ἀνάπαυσον.

Νῦν ἀπολύεις

Ὁ ὕμνος τοῦ Θεοδόχου Συμεών

Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν Σου,
 Δέσποτα,
 κατά τό ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ,
 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
 τό σωτήριόν Σου,
 ὃ ἠτοίμασας
 κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν
 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

* * * * *

Καί παρεμβάλλεται ὁ
 Νεκρώσιμος Κανὼν
 Ποίημα Θεοφάνους. Ἦχος πλ. β΄.
 οὓ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθούσι μέλος.

(Βρίσκεται στό Πεντηκοστάριο, στήν Ἀκολουθία τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς Πεντηκοστῆς. Εἶναι ὁ Κανὼνας τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου τοῦ πλ. β΄. Οἱ εἰρμοί του προέρχονται ἀπό τόν κανόνα τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς τοῦ πλ. β΄. Ἀντί τούτου μπορεῖ νά ψαλῆ ὁ νεκρώσιμος κανόνας τοῦ τυχόντος ἡγου. Βλ. σημ. Τριωδίου.)

Οἱ στίχοι τῶν τροπαρίων τῆς ὠδῆς:

- α) Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων Σου Κύριε,
 ἀνάπαυσον τά ψυχάς τῶν δούλων Σου.
 β) Κύριε ἀνάπαυσον τά ψυχάς τῶν δούλων Σου.
 γ) Δόξα.
 δ) Καί νῦν.

ᾠδή α΄. Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς
 οἱ γενναῖοι μάρτυρες
 δυσωποῦσί Σε, Χριστέ·
 οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς
 αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τά πάντα ζῶον μικτόν
 μέσον με τόν ἄνθρωπον

ταπεινότητος ὁμοῦ
καί μεγέθους ἔπλασας·
διό τὰς τῶν δούλων Σου ψυχάς,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καί γεωργόν
κατ' ἀρχάς με ἔταξας,
παραβάντα δε τήν Σήν
ἐντολήν ἐξώρισας· διό
τὰς τῶν δούλων Σου ψυχάς,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας
Εὖαν τό πρὶν
τήν ἡμῶν προμήτορα
ἐξ ἀχράντου Σου γαστρός
σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς
τοῦ θανάτου τήν ἰσχύν,
Ἄγνή, διέλυσεν.

ᾠδή γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ Σοί
Μάρτυρες, Ζωοδότα
καί στεφάνῳ τῆς νίκης
κοσμηθέντες παρά Σοῦ
τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς
αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς
τέρασι καί σημεῖοις

ἐμέ τόν πλανηθέντα
 ἐπ' ἐσχάτων Σεαυτόν
 κενώσας ὡς συμπαθῆς
 καί ζητήσας εὖρες καί διέσωσας.

Ρεόντων ἄστατον φθοράν
 τούς πρὸς Σέ διαβάντας
 ἐν σκηναῖς αἰωνίοις
 κατοικεῖν χαρμονικῶς
 ἀξιώσον, Ἄγαθέ,
 δικαιώσας πίστει τε καί χάριτι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς Σύ,
 πάναγνε Θεομητορ·
 μόνη γάρ ἐξ αἰῶνος
 τόν Θεόν τόν ἀληθῆ
 συνέλαβες ἐν γαστρὶ
 τοῦ θανάτου λύσαντα τήν δύναμιν.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. β'.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀληθῶς ματαιότης τά σύμπαντα
 ὁ δέ βίος σκιά καί ἐνύπνιον·
 «καί γάρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής»
 ὡς εἶπεν ἡ Γραφή:
 Ὅτε τόν κόσμον κερδήσομεν
 τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν,
 ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καί πτωχοί·
 διό, Χριστέ ὁ Θεός,

τούς μεταστάντας ανάπαυσον
ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε,
τόν χρόνον τῆς ζωῆς μου
μή ἐγκαταλίπης με·
άνθρωπίνην προστασία
μή καταπιστεύσης με·
ἀλλ' αὐτή ἀντιλαβοῦ
καί ἐλέησόν με.

ᾠδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μεῖζονος δεικνύων γνώρισμα
καί τῆς περί τά δῶρα πολυτελοῦς,
Δέσποτα, χρηστότητος
τῶν Μαρτύρων τούς χορούς,
τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Ἄφράστου δόξης Σου τυχεῖν ἀξίωσον
τούς πρός Σέ μεταστάντας, ἔνθα, Χριστέ,
τῶν εὐφραϊνομένων
ἐστίν ἡ κατοικία, καί φωνή
καθαράς ἀγαλλιάσεως.

Υμνοῦντας πρόσδεξαι
τό θεῖον κράτος Σου,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός
τούτους ἐργαζόμενος
τῆς ἀμαρτίας τήν ἀχλύν
ἐκκαθαίρων, πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναόν πανάμωμον,
 κιβωτόν παναγίαν, παρθενικόν
 τόπον ἀγιάσματος,
 καλλονήν τοῦ Ἰακώβ σέ
 ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδή ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει Σου.

Ως ὀλοκάρπωσις ἱερά
 καί ὡς ἀπαρχή τῆς ἀνθρωπίνης
 οἱ Μάρτυρες φύσεως
 τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ,
 ἡμῖν τήν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς,
 τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων
 ἀξίωσον, Δέσποτα,
 τοὺς προκοιμηθέντας
 πιστοὺς οἰκέτας Σου,
 παρέχων τῶν πταισμάτων
 τήν ἀπολύτρωσιν.

Ο μόνος φύσει ζωοποιός,
 τό τῆς ἀγαθότητος ὄντως
 ἀνεξιχνίαστον πέλαγος
 τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς Σῆς
 ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε Ἀθάνατε.

Θεοτοχίον.

Ισχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ Σοῦ,
 Δέσποινα τοῦ κόσμου, γεννηθεῖς

καί σωτηρία ἐγένετο
 τοῖς ἀπολλυμένοις,
 ἐκ τῶν τοῦ ἄδου πυλῶν
 ῥυόμενος τούς πίστει Σε μακαρίζοντας.

Ὡδή στ'. Τοῦ βίου τήν θάλασσαν.

Σταυρῶ προσηλούμενος
 τῶν Μαρτύρων τούς χορούς
 πρὸς Σεαυτόν συνήγαγες,
 μιμουμένους τό πάθος Σου, Ἄγαθέ·
 διό Σου δεόμεθα τούς πρὸς Σέ
 μεταστάντας διανάπαυσον.

Ἄφράστῳ τῇ δόξῃ Σου
 ὅταν ἔλθῃς φοβερός
 κρῖναι τόν κόσμον ἅπαντα
 ἐν νεφέλαις εὐδόκησον, Λυτρωτά,
 φαιδρῶς ὑπαντῆσαί Σοι οὐς ἐκ γῆς
 προσελάβου πιστούς δούλους Σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας
 ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ
 πεπεδημένους, Δέσποτα,
 ὁ ἐξάγων τούς δούλους Σου τούς πρὸς Σέ
 πιστῶς ἐκδημήσαντας ἐν τρυφῇ
 Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν,
 παραβάντες τοῦ Θεοῦ
 τήν ἐντολήν τήν ἔνθεον·

διά Σοῦ δέ, Παρθένε, πρὸς οὐρανόν
ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν τὴν φθοράν
τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετά τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ,
τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου,
ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμός,
ἀλλά ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὅλοι μαζί ψάλλομε:

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὁἶκος. Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Αὐτός μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος,
ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον·
οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν
καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα,
καθὼς ἐκέλευσας,
ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι·
ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει·
ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα
ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες
ὠδὴν τό Ἀλληλούϊα.

Ὅλοι μαζί ἐπαναλαμβάνομε:

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ὁδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αυτρωθέντες τῷ Σῶ αἵματι
οἱ Μάρτυρες

τῆς πρώτης παραβάσεως
 ῥαντισθέντες δέ τῷ ἰδίῳ αἵματι
 τὴν Σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν.
 Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυνόμενον τόν θάνατον
 ἐνέκρωσας Λόγε ζωαρχικώτατε·
 τοὺς ἐν πίστει δέ κοιμηθέντας
 πρόσδεξαι τανῦν
 ὑμνοῦντας καί λέγοντας Χριστέ·
 εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ψυχώσας με τόν ἄνθρωπον
 φυσήματι θείῳ θεαρχικώτατε,
 τοὺς μεταστάντας βασιλείας,
 Δέσποτα, τῆς Σῆς
 ἀξίωσον ψάλλειν Σοι, Σωτήρ·
 Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως, Πανάμωμε,
 γεγονόςα συλλαβοῦσα Θεόν
 τόν συντρίψαντα τοῦ θανάτου
 πύλας καί μοχλοὺς
 συνδλάσαντα· ὄθεν Σε, Ἄγνη,
 ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα.

ᾨδὴ η΄. Ἐκ φλογός τοῖς ὀσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι
τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε,
Μάρτυρες Χριστοῦ
ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες·
Σέ ὑπερυψοῦμεν,
Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰερῶς τοὺς τόν βίον
ἀπολιπόντας πιστούς
καί πρὸς Σέ τόν Δεσπότην
μεταχωρήσαντας
δέξαι προσηνῶς
ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγγνος
Σέ ὑπερυψοῦντας,
Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων
πάντας αὐλίζεσθαι
τοὺς προκεκοιμημένους,
Σῶτερ, εὐδόκησον,
πίστει τῇ εἰς Σέ
δικαιώσας καί χάριτι
Σέ ὑπερυψοῦντας,
Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες
Σε, Παμμακάριστε,
τήν τόν Λόγον, τόν ὄντως

ὄντα μακάριον
 σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα, γεννήσασαν·
 Ὅν ὑπερυψοῦμεν
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 9'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ελπίς Μαρτύρων χορούς ἐνεύρωσε
 καὶ πρὸς τὴν Σὴν ἀγάπην
 διαπύρως ἐπτέρωσε
 τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα
 τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν
 ἧς τοὺς μεταστάντας,
 Ἄγαθέ, τυχεῖν ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως
 τῆς Σῆς, Χριστέ, τοὺς πίστει
 μεταστάντας εὐδόκησον
 τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν
 μόνος ὡς ἐλεήμων τούτοις δωρούμενος
 καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Οὦν τῇ φύσει
 χρηστός καὶ εὐσπλαγχνος
 καὶ θελητῆς ἐλέους,
 εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος,
 οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως
 καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου,
 Σῶτερ, μετέστησας
 ἔνθα καταλάμπει Σου
 τό φῶς τούτους κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνήν ἁγίαν,
 Ἄγνή, γινώσκομεν
 καί κιβωτόν καί πλάκα
 Σε νόμου χάριτος
 διά Σοῦ γάρ ἄφεις δεδώρηται
 τοῖς δεδικαιωμένοις
 διά τοῦ αἵματος τοῦ σωματωθέντος
 ἐκ τῆς Σῆς γαστρος, Πανάμωμε.

* * * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Ἄγιος ὁ Θεός,
 ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,
 ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,
 ἅγιος ἰσχυρός,
 ἅγιος ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ
 καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ

καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε,

ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε,

ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι

τὰς ἀσθενείας ἡμῶν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου,

Κύριε, ἐλέησον,

Κύριε, ἐλέησον,

Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τό ὄνομά Σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου,

γενηθήτω τό θέλημά Σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον

δός ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν

τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ΄.

«Σοὶ παρακατατιθέμεθα ...»

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως
πάντα οἰκονομῶν
καὶ τό συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων,
μόνε Δημιουργέ,
ἀνάπαυσον, Κύριε,
τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου·
ἐν Σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο,
τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Ὅλοι μαζί ἐπαναλαμβάνομε:

Ἐν Σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο,
τῷ Ποιητῇ
καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοδοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σέ καί τεῖχος καί λιμένα ἔχομεν
καί πρέσβιν εὐπρόσδεκτον
πρός ὃν ἔτεκες Θεόν,
Θεοτόκε ἀνύμφευτε,
τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ

Τροπάρια. Ἦχος δ'.

Μετά πνευμάτων δικαίων
τετελειωμένων
τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον
φυλάττων αὐτάς
εἰς τήν μακαρίαν ζωήν
τήν παρά Σοί, φιλανθρωπε.

Εἰς τήν κατάπαυσιν Σου, Κύριε,
ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί Σου ἀναπαύονται
ἀνάπαυσον
καί τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ καταβάς εἰς ἄδην,
καί τάς ὀδύνας λύσας
τῶν πεπεδημένων·

Αὐτός καί τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή καί ἄχραντος Παρθένος,
ἡ Θεόν ἀσπύρωσ κυήσασα,
πρέσβευε ὑπέρ τοῦ ἐλεηθῆναι
τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου.

Δέησις τοῦ Ψυχοσαββάτου

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός,
κατά τό μέγα ἔλεός Σου,
δεόμεδά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης
καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν
τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου,
Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων,
Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν,
καί πάντων τῶν ἀπό περάτων
ἕως περάτων
τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων,
εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
πατέρων, προπατόρων,
πάππων, προπάππων,
γονέων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν,
καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς
πᾶν πλημμέλημα

ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός
τάξῃ τάς ψυχάς αὐτῶν
ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ,
τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
καί ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν
παρά Χριστῷ,
τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν
αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Εὐχή

Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων
καί πάσης σαρκός
ὁ τόν θάνατον καταπατήσας
τόν δέ διάβολον καταργήσας
καί ζωήν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος·
Αὐτός, Κύριε,
ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ,
ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,
ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καί στεναγμός·
πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτῶν πραχθέν
ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ,
ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός,
συγχώρησον·

ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος,
ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
Σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις·
ἡ δικαιοσύνη Σου
δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ λόγος Σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις,
ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις
τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ
καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Αιωνία ὑμῶν ἡ μνήμη,
ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι
ἀδελφοί ἡμῶν. (γ)

Αιωνία ἡ μνήμη. (γ)

Ἀπόλυσις.

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν
πάντοτε, νῦν καί ἀεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός,
τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
σύν τῇ ἀγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ
τῇ πόλει ταύτῃ (ἢ τῇ ἱερᾷ Μονῇ ταύτῃ)
τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ
καὶ τῷ Γένει παντί,
εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα
σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καί ἀεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων

ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων
 ἰκεσῖαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
 προφήτου Προδρόμου
 καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου·
 τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων·
 τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 καὶ καλλινίκων Μαρτύρων·
 τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
 ἡμῶν·
 τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
 (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ),
 (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας)
 οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν
 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
 ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος
 καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι· εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.